

JAK ROZWIJAĆ ZAINTERESOWANIA DZIECKA?

Istnieje wiele definicji pojęcia „zainteresowania”. Jedni autorzy definiują zainteresowania jako właściwości tkwiące w ludziach, inni zaś zwracają uwagę na cechy przedmiotów uznawanych za interesujące. O zainteresowaniach mówi się z jednej strony jako o skupieniu uwagi, aktualnym przeżyciu bądź też, w sensie potencjalnym, np. nastawieniu.

W mowie potocznej często zamiennie używa się takich terminów jak: ciekawość, zainteresowanie, zamięłowanie.

Rozwijanie i poszerzanie zainteresowań to jeden z czynników umysłowego wychowania człowieka oraz rozwoju jego osobowości. Zależy od wielu wzajemnie powiązanych czynników, m.in. od środowiska rodzinnego, środowiska rówieśniczego i od zdolności dziecka (rozwoju umysłowego, rozwoju emocjonalnego, posiadanego zasobu wiadomości).

Przyszłe zainteresowania i pasje dziecka można rozpoznać już w pierwszym okresie jego rozwoju. Warto więc dokładnie obserwować zachowania malucha, by poznać jego predyspozycje.

Szczególną uwagę przywiązuje się do edukacji przedszkolnej, dzięki której dziecko rozwija swoją psychikę, kształci osobowość, zdobywa nowe doświadczenia w toku aktywności własnej. Człowiek uczy się i zdobywa nowe doświadczenia przez całe swoje życie. Jednak to w okresie dziecięcym najbardziej i najintensywniej uczy się, zdobywa nową wiedzę, kształci umiejętności, które znajdują odzwierciedlenie w działalności dziecka.

Bardzo ważna w procesie wychowania i kształcenia jest własna aktywność dziecka. Jednym z czynników wyzwalających i wpływających na aktywność są właśnie zainteresowania dziecięce stanowiące siłę napędową aktywności oraz poznania.

Zainteresowania dzieci można podzielić na kilka grup, mianowicie na zainteresowania w sferze poznawczej, społecznej, zdrowotnej, estetycznej i rekreacyjnej.

Dzieci interesują się otaczającą je rzeczywistością, która pozostaje w bliskim związku z nimi, a więc światem przyrody, życiem ludzi w innych krajach, środkami transportu. Zainteresowania dzieci w sferze poznawczej skupiają się też wokół przygotowań do szkoły i obejmują m.in.: kreślenie znaków graficznych, układanki, gry dydaktyczne rozwijające spostrzegawczość, pamięć, myślenie logiczne, czytanie.

W sferze estetycznej dzieci bardzo chętnie podejmują działalność plastyczno-konstrukcyjną. Interesują się również muzyką, śpiewają, tańczą, grają na instrumentach muzycznych.

Chętnie słuchają bajek, utożsamiają się z bohaterami, inscenizują różne utwory. Doskonałą zatem umiejętności językowe i komunikacyjne. Czasopisma dziecięce, rebusy, krzyżówki przyczyniają się do kształcenia procesów myślowych.

Zainteresowania rekreacyjne związane są z ulubioną formą spędzania wolnego czasu, ich treść w dużej mierze uzależniona jest od środowiska domowego dziecka, w tym od zainteresowań rodziców. Wyróżnić tu można zainteresowania

grami komputerowymi. programami telewizyjnymi czy zainteresowania kolekcjonerskie (zbieranie naklejek, obrazków, znaczków). Przy wyborze gry komputerowej, programu telewizyjnego istotną rolę odgrywają rodzice, którzy dokonując wyboru winni mieć na uwadze m.in. wiek i rozwój emocjonalny dziecka.

Zainteresowania dzieci w młodszym wieku szkolnym nie są jeszcze ściśle sprecyzowane i trwałe, a dotyczą najczęściej przyrody i sportu. Pojawiają się też zainteresowania czytelnicze i artystyczne.

Dzieci najchętniej wykonują te zajęcia, które przychodzą im z łatwością, do których mają uzdolnienia.

Zainteresowania dziecka trzeba pielęgnować stwarzając odpowiednie warunki do ich rozwoju.

Ważne jest aby rodzice proponowali maluchowi różnorodne zabawy pokazując w ten sposób wiele ciekawych form spędzania wolnego czasu. Analizowanie zachowań dziecka pozwala rodzicom rozpoznać jego ukryte talenty. Dzięki temu, można odpowiednio wcześniej zareagować i zastanowić się w jaki sposób rozwinąć jego zdolności.

Okres dzieciństwa może być maksymalnie wykorzystany do rozwijania zainteresowań poprzez udział w zajęciach pozalekcyjnych, kołach zainteresowań, spotkania z ciekawymi ludźmi, wycieczki. Należy jednak pamiętać, że kontynuowanie zbyt wielu zajęć jednocześnie nie da na pewno dobrych rezultatów i może mieć niekorzystny wpływ na naukę szkolną.

Dziecięca ciekawość i zainteresowanie to bardzo wartościowe siły, które mogą napędzać i motywować dziecko do działania. Bez wątplenia warto przy tym dziecko wspierać, pochwalić, zachęcić, motywować, dyskretnie dopingować. Okazane zainteresowanie przyczyni się do budowania pozytywnego odbioru swojej osoby. Wspólne zgłębianie wiedzy z rodzicem może przynieść dodatkowe korzyści, m.in. pogłębianie relacji.

Małgorzata Kowalczyk- pedagog